

Beseda mladih

Beseda mladih

Mladi so že po tradiciji najbolj vznemirljiv del tekočega literarnega snovanja, ob njih so bolj razumljive kot sicer povsem neutemeljene hvale kot tudi povsem neutemeljena zavračanja. Uredništvo Sodobnosti, ki dobiva vse več prispevkov mladih in najmlajših, se je tokrat odločilo, da jih predstavi v posebni, generacijsko (v starostnem smislu) zaokroženi številki. Avtorje, katerih leposlovni prispevki so že bili odbrani za natis, je povabilo še k dodatnemu sodelovanju z naslednjim pismom:

Spoštovani

Uredništvo Sodobnosti namerava svojo decembrsko številko posvetiti ustvarjalnosti in problemom mladih. Koncept številke je naslednji:

uredništvo je iz kroga svojih bolj ali manj rednih sodelavcev mlajšega in najmlajšega rodu izbralo okrog petnajst avtorjev, pesnikov in pisateljev različnih tendenc in izraza. Objava njihovih besedil naj bi bralcem Sodobnosti in prek njih oziroma prek dela kritično najbolj osveščenih med njimi omogočila javnosti nekoliko bolj zbran, sistematiziran vpogled v ustvarjalnost mladih, s katerimi se bralci v revialnem tisku, tudi v Sodobnosti, večkrat po krivici — zaradi določene inertnosti v sprejemanju vrednot — srečujemo predvsem kot z »obeti«, »nemirnimi iskalci nestrpa za vsako ceno« ali, v najboljšem primeru, z mikavno »agresivnostjo in nevestnostjo novega«, do česar smo Slovenci že po tradiciji previdni in nezaupljivi.

Tako koncipirana številka, v kateri bi imeli izključno besedo mladi, bi poleg določenih podobnosti med posameznimi avtorji zanesljivo opozorila tudi na zdiferenciranost v miselnosti in pisanju mladih, na njihov poseben ali vsaj drugačen odnos do samega ustvarjanja, na počutje mladega piscočega človeka v kontekstu splošnih razmer in situacije v slovenski kulturi sedanjega trenutka, skratka: tako realizirana številka bi utegnila biti čistejša podoba mladih, kot jo navadno izluščimo iz bolj ali manj parcialnih stanj, priložnostnih kritičnih zapisov in občasnih polemik, iz katerih se zvečine napajajo naši vtisi in razpoloženja.

Uredništvo prosi izbrane avtorje še za kritičen, meditativen, oseben zapis o njihovem odnosu do pisanja samega z vsemi tistimi značilnostmi, ki spremljajo sleherno generacijo in vsakega posameznika v njej z njegovo željo in potrebo po izražanju, komuniciranju, osmišljanju sebe in dela, po konfrontaciji z drugače mislečimi in delujočimi, z občutkom mladega — afirmiranega ali neafirmiranega — ustvarjalca, ki s svojim delom in s posebnostmi svojega dela stopa skozi odprta ali pa zaman trka na zaprta vrata vladajočih — širokosrčnih ali ozkih? — norm v slovenski kulturi sedanjega trenutka, itd. — oboje torej, literarno besedilo in razmišljanje, naj bi — vsaj za trenutek — odgovorneje angažiralo našo predstavo o mladih in vneslo morda določene korekture v naše sodbe in obsodbe, ki jih včasih lepimo na misel in dejanja mladih in najmlajših.

Spoštovani prijatelj, uredništvo, ki je tvoj prispevek že izbralo, te prosi, da zanesljivo napišeš še nekaj kritičnih misli v zgornjem smislu in nam jih pošlješ najkasneje do 5. novembra. Sorazmerno kratek rok je le zunanja spodbuda za koncentrirano razmišljanje. Dolžina prispevka naj se giblje od ene do pet tipkanih strani.

Ljubljana, 25. 10. 1975

Pijem gorljivo nebo

Nevin
Birsa

PRAV DO SRCA

Luč in dež se parita za šipami,
begajoča med zelenjem lip,
kjer odrezani hip sporoča poldan: pes bevska,
senca se lahko že jutri spremeni
v cvet kakteje, — o ne, lahko že
v vodi oznani odhod jegulje:
vse, kar se dotika
na tej poti sonca, so vešala,
pripravljena za nov gib in novo sporočilo.

Pustite rasti goro in pustite
vse te ovce pred domačijo,
ki hrumi v slepi, previsoki dan.